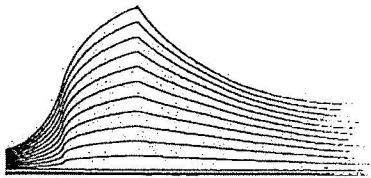

Kopie
Bestuurlijke inlichtingen
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer 438
Datum van uitspraak 19 juni 2023
Rolnummer
Artikel 1675/16 Ger.W. Kennisgeving aan partijen en resp. raadslieden (informatieblad T)

Uitgereikt aan   op € JGR
--

Arbeidshof Gent

Afdeling Gent

negende kamer

Arrest

COVER 01-00003356877-0001-0008-02-01-1

[REDACTED] wonende te 9000 GENT, [REDACTED]
appellant, (= eisende partij in hoger beroep), verschijnt,
vertegenwoordigd door mr. [REDACTED] advocaat te Gent in de plaats van mr. [REDACTED]
advocaat te 2018 ANTWERPEN, [REDACTED]

tegen

1. [REDACTED], wonende te 9000 GENT, [REDACTED]
geïntimeerde, (= verwerende partij in hoger beroep), verschijnt niet,
2. [REDACTED] wonende te 9000 GENT, [REDACTED]
geïntimeerde, (= verwerende partij in hoger beroep), verschijnt niet,

* * *

Het arbeidshof past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

Op de inleidingszitting van 20 februari 2023 zijn appellant en geïntimeerde sub 1 verschenen. Geïntimeerde sub 2 is nooit verschenen. Op 15 mei 2023 zijn enkel de appellant en zijn raadsman verschenen.

Partijen hebben de zaak uiteengezet op de zittingen van 20 februari 2023 en 15 mei 2023.

De uitspraak wordt ten aanzien van de aanwezige partijen op tegenspraak verleend.

Na beraad doet het arbeidshof Gent uitspraak als volgt.

* * *

1. DE RELEVANTE FEITEN EN VOORGAANDEN IN DE PROCEDURE

1.1. Geïntimeerden werden bij beschikking van de schuldbemiddelingsrechter bij de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Gent, van 21 november 2017 toegelaten tot de collectieve schuldenregeling. Met deze beschikking werd appellant aangesteld als hun schuldbemiddelaar.

1.2. Bij vonnis van 7 juni 2018 bekrachtigde de schuldbemiddelingsrechter het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling en verleende de schuldbemiddelingsrechter een bevel tot

tenuitvoerlegging voor de staat van erelonen en kosten van appellant voor de som van 1.617,42 euro (zoals gevorderd in het verslag van appellant van 26 april 2018).

1.3. De schuldbemiddelingsrechter keurde vervolgens de jaarverslagen die appellant opstelde voor de jaren 2018 t.e.m. 2022 goed en verleende telkens een bevel tot tenuitvoerlegging van de bijhorende staten van ereloon, emolumenten en kosten, zoals hieronder opgesomd:

- 12/12/2018 (rep.nr. 18/9111 – 1.093,50 euro – jaarverslag dd. 14/11/2018),
- 10/01/2020 (rep.nr. 20/207 – 1.143,82 euro – jaarverslag dd. 14/11/2019),
- 21/01/2021 (rep.nr. 21/552 – 1.093,50 euro – jaarverslag dd. 20/11/2020),
- 13/01/2022 (rep.nr. 22/224 – 1.036,44 euro – jaarverslag dd. 14/12/2021),
- 08/12/2022 (rep.nr. 22/7357 – 1.189,10 euro – kostenstaat dd. 14/11/2022 (herleid bedrag)).

1.4. Bij beschikking van 18 november 2022 ging de schuldbemiddelingsrechter over tot de ambtshalve vervanging van appellant als schuldbemiddelaar. Meester [REDACTED] werd aangesteld als nieuwe schuldbemiddelaar.

1.5. Vervolgens sprak de schuldbemiddelingsrechter op 8 december 2022 de volgende “verbeterende beschikkingen” uit:

- rep. nr. 22/7352 – vervangt het vonnis dd. 07/06/2018 voor wat betreft de begroting van de staat van erelonen, kosten en emolumenten van de schuldbemiddelaar (= appellant), jaarverslag dd. 26/04/2018
het vonnis van 7 juni 2018 werd verbeterd in die zin dat de staat van erelonen en onkosten van de schuldbemiddelaar werd bepaald op 1.437,72 euro in plaats van 1.617,42 euro (een verschil van 179,70 euro),
- rep. nr. 22/7353 – vervangt de beschikking dd. 12/12/2018 voor wat betreft de begroting van de staat van erelonen, kosten en emolumenten van de schuldbemiddelaar
jaarverslag dd. 14/11/2018,
de beschikking van 12 december 2018 werd verbeterd in die zin dat de staat van erelonen en onkosten van de schuldbemiddelaar werd bepaald op 1.021,65 euro in plaats van op 1.093,50 euro (een verschil van 71,85 euro),
- rep. nr. 22/7354 – vervangt de beschikking dd. 10/01/2020 voor wat betreft de begroting van de staat van erelonen, kosten en emolumenten van de schuldbemiddelaar
jaarverslag dd. 14/11/2019,
de beschikking van 10 januari 2020 werd verbeterd in die zin dat de staat van erelonen en onkosten van de schuldbemiddelaar werd bepaald op 1.071,97 euro in plaats van op 1.143,82 euro (een verschil van 71,85 euro),

- rep.nr. 22/7355 – vervangt de beschikking dd. 21/01/2021 voor wat betreft de begroting van de staat van erelonen, kosten en emolumenten van de schuldbemiddelaar jaarverslag dd. 20/11/2020, de beschikking van 21 januari 2021 werd verbeterd in die zin dat de staat van erelonen en onkosten van de schuldbemiddelaar werd bepaald op 1.021,65 euro in plaats van op 1.093,50 euro (een verschil van 71,85 euro),
- rep.nr. 22/7356 – vervangt de beschikking dd. 13/01/2022 voor wat betreft de begroting van de staat van erelonen, kosten en emolumenten van de schuldbemiddelaar jaarverslag dd. 14/12/2021, de beschikking van 13 januari 2022 werd verbeterd in die zin dat de staat van erelonen en onkosten van de schuldbemiddelaar werd bepaald op 964,58 euro in plaats van op 1.036,44 euro (een verschil van 71,85 euro),

1.6. Deze beschikkingen zijn telkens gesteund op volgende motief:

De staat is niet (volledig) in overeenstemming met de barema's zoals vastgelegd in het koninklijk besluit van 18 december 1998 houdende de vaststelling van de regels en barema's tot bepaling van het ereloon, de emolumenten en de kosten van de schuldbemiddelaar omdat er onder het tarief van artikel 2,1° respectievelijk artikel 2,3° van dit koninklijk besluit telkens een vergoeding voor 16 schuldeisers werd aangerekend, terwijl er slechts 11 schuldeisers waren. De gevorderde bedragen aan erelonen en kosten werden telkens in die zin herleid.

De voormelde verbeterende beschikkingen werden aan partijen ter kennis gebracht bij gerechtsbrief van 15 december 2022.

2. DE VORDERING IN HOGER BEROEP

Appellant tekende hoger beroep aan tegen de hierboven vermelde beschikkingen en verzoekt het hof om de beschikkingen van 8 december 2022 ontvankelijk maar ongegrond te verklaren.

3. DE MIDDELEN VAN HET HOGER BEROEP

Appellant voert aan dat de rechter te allen tijde ambtshalve of op verzoek van een partij, elke rekenfout of verschrijving of andere kennelijke leemte kan verbeteren. Maar de rechter kan de bevestigde rechten hierdoor niet uitbreiden, beperken of wijzigen. Het toepassingsgebied tot de rechtzetting is aldus beperkt.

In de voorliggende zaak gaat het niet over een schrijffout, maar wel over een wijziging van de toegekende ereloonstaten, zonder enige verantwoording.

De schuldbemiddelingsrechter heeft deze ereloonstaten in het verleden nagekeken en goedgekeurd. Dat hierop nu wordt teruggekomen is hallucinant.

Appellant wijst er tevens op dat hij voorafgaand aan de verbeterende beschikkingen, niet is opgeroepen door de schuldbemiddelingsrechter.

4. SAMENVOEGING

De zaken met AR-nrs. 2023/AG/15 t.e.m. 2023/AG/19 zijn onderling zo nauw verbonden aangezien hierin telkens hoger beroep werd ingesteld tegen de verbeterende beschikkingen van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Gent, raadkamer G7, van 8 december 2022 die gewezen werden in de zaak met AR-nr. 17/675/B. Bijgevolg is het wenselijk om deze samen te behandelen en te berechten, teneinde oplossingen te vermijden die onverenigbaar kunnen zijn wanneer de zaken afzonderlijk worden berecht (art. 30 Gerechtelijk Wetboek). Deze zaken worden bijgevolg samengevoegd.

5. DE ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

5.1. De schuldbemiddelingsrechter heeft in dit dossier op 8 december 2022 in totaal 5 beschikkingen gewezen waarin hij reeds goedgekeurde en uitvoerbaar verklaarde beslissingen (1 vonnis en 4 beschikkingen) inzake de staat van erelonen en kosten van de schuldbemiddelaar heeft verbeterd. Hierdoor werden de eerder aan appellant toegekende ereloonbedragen verminderd.

5.2. Artikel 801/1 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat eenmaal de verbeterde beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, de verbeterende beslissing alleen nog kan worden betwist door cassatieberoep in te stellen.

Artikel 801/1 van het Gerechtelijk Wetboek werd ingevoegd door de wet van 24 oktober 2013¹. De parlementaire voorbereiding van de wet van 24 oktober 2013 bevat geen toelichting over de betekenis of draagwijdte van artikel 801/1 van het Gerechtelijk Wetboek. Deze nieuwigheid blijkt overgenomen te zijn uit de Franse Code de Procédure Civile².

Artikel 801/1 van het Gerechtelijk Wetboek strekt ertoe een zeer sterke verbondenheid te creëren tussen de verbeterde beslissing enerzijds en de verbeterende beslissing anderzijds. Vóór de wet van

---

¹ Wet 24 oktober 2013 tot wijziging van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de verbetering van materiële verschrijvingen of het herstel van omissies in rechterlijke beslissingen alsook de uitlegging van rechterlijke beslissingen, BS 24 januari 2014 (ed. 2), i.w.tr. op 3 februari 2014.

² Art. 462, vijfde lid CPC zoals vermeld in C. Van Severen, "Ger.W.-Art. 801/1", *Com.Ger.W.*, p. 1, nr. 1.

24 oktober 2013 verhinderde het feit dat de verbeterde beslissing al in kracht van gewijsde was gegaan niet dat tegen de verbeterende beslissing een (gewoon) rechtsmiddel werd ingesteld. De verbeterende beslissing werd weliswaar gewezen in dezelfde aanleg als de verbeterde beslissing, maar de termijn om een rechtsmiddel in te stellen tegen de verbeterende beslissing was volledig onafhankelijk van de termijn om de verbeterde beslissing te bestrijden³. Artikel 801/1 van het Gerechtelijk Wetboek beoogt het procedurele regime waaraan de verbeterde en de verbeterende beslissing zijn onderworpen te uniformiseren⁴.

Zodra de verbeterde beslissing in kracht van gewijsde is getreden, kan de verbeterende beslissing voortaan alleen nog worden bestreden door een cassatieberoep. De rechter voor wie een ander rechtsmiddel tegen de verbeterende beslissing wordt aanhangig gemaakt, moet dit rechtsmiddel, eventueel zelfs ambtshalve, als niet-ontvankelijk afwijzen⁵, ongeacht of het gaat om een hoger beroep, een verzet of een derdenverzet⁶.

5.3. Voormeld middel werd opgeworpen op de openbare terechtzitting van 15 mei 2023. Appellant heeft zich hierover kunnen verweren.

Het staat buiten kijf dat de verbeterde beslissingen in dit dossier die respectievelijk dateren van 7 juni 2018 (vonnis), 12 december 2018 (beschikking), 10 januari 2020 (beschikking), 21 januari 2021 (beschikking) en 13 januari 2022 (beschikking) inmiddels in kracht van gewijsde zijn gegaan vermits hiertegen in het verleden geen rechtsmiddelen werden aangewend.

Het hoger beroep van appellant is bijgevolg onontvankelijk. Dit betekent dat het hof de door appellant opgeworpen middelen inzake de gegrondheid van zijn vordering niet kan onderzoeken en beoordelen.

6. DE KOSTEN VAN HET GEDING

6.1. De kosten van het geding vallen ten laste van appellant die in het ongelijk is gesteld (art. 1017, eerste lid Gerechtelijk Wetboek).

6.2. De bedragen worden vastgesteld per gerechtelijke band en ten aanzien van elke partij die door een advocaat wordt bijgestaan⁷. Bijgevolg wordt voor de samengevoegde vorderingen slechts één rechtsplegingsvergoeding toegekend⁸.

---

³ Cass. 1 februari 1990, *Arr.Cass.* 1989-90, 711, *JT* 1991, 105, *Pas.* 1990, I, 639 en *RW* 199.

⁴ C. Van Severen, "Ger.W.-Art. 801/1", *Com.Ger.W.*, p. 2, nr. 2.

⁵ Antwerpen 13 februari 2017, *P&B* 2018, 19.

⁶ C. Van Severen, "Ger.W.-Art. 801/1", *Com.Ger.W.*, p. 2, nr. 2; F. VAN VOLSEM, "De verbetering van een vonnis in strafzaken", *RABG*, 2021, 942-955.

⁷ art. 1, tweede lid van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de

6.3. Krachtens artikel 1022, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek is de rechtsplegingsvergoeding een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij. In uitvoering van artikel 1022, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek worden de bedragen van de rechtsplegingsvergoeding vastgesteld in het Tarief Rechtsplegingsvergoeding, rekening houdend met onder meer de aard van de zaak en de belangrijkheid van het geschil.

Behoudens wanneer een procedureakkoord omtrent de omvang van de rechtsplegingsvergoeding dan wel een grond of een verzoek tot afwijking van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding voorligt, dient de rechter ambtshalve het met toepassing van de bepalingen van het Tarief Rechtsplegingsvergoeding correcte basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding te bepalen⁹.

6.4. De door appelllant ingestelde vordering heeft geen betrekking op een rechtspleging bedoeld in de artikelen 579 en 1017, tweede lid (= een vordering ingesteld door of tegen een sociaal verzekerde) van het Gerechtelijk Wetboek. Bijgevolg is artikel 4 Tarief Rechtsplegingsvergoeding hierop niet van toepassing.

De vordering van appelllant (= het hoger beroep tegen verbeterende beschikkingen waarbij het hem toegekende bedrag aan kosten en erelonen werd verminderd met 467,10 euro) betreft een in geld waardeerbare vordering. Het door appelllant gevorderde minimumbedrag bedraagt 187,50 euro.

BESLISSING

Het arbeidshof

- voegt de zaken met AR-nrs. [REDACTED]
- verklaart het hoger beroep van appelllant onontvankelijk.
- verwijst appelllant in de kosten van het hoger beroep.

---

datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat (hierna "Tarief Rechtsplegingsvergoeding").

⁸ Cass. 19 januari 2012, *Arr. Cass.* 2012, 186.

⁹ Cass. 13 januari 2023, C.22.0158.N; Cass. 16 januari 2023, C.21.0193.F.

- bepaalt de te vereffenen gerechtskosten als volgt:
  - o **aan zijde van appellant :**
    - bijdrage begrotingsfonds juridische tweedelijnsbijstand
(5 x 24 euro): 120,00 euro
    - rechtsplegingsvergoeding: 187,50 euro
  - o **aan zijde van geïntimeerden:** geen opgave van kosten

Beslist door de negende kamer van het arbeidshof Gent, afdeling Gent, voorgezeten door de voorzitter Sara Sablon, raadsheer in het arbeidshof, en uitgesproken in openbare terechtzitting van **19 juni 2023** door Sara Sablon, raadsheer, met bijstand van Katinka Cathelijn, griffier.

K. Cathelijn

S. Sablon

